

ΕΤΟΣ ΣΓ'.
ΑΡΙΘ. 72.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1873.

Τιμή ἑτησία, Ἀθηνῶν λ. 50
" " Ἐπαρχιῶν " 60
" " Ἰουρκίας δρ. 1,00

Μικροὶ μού φίλοι.

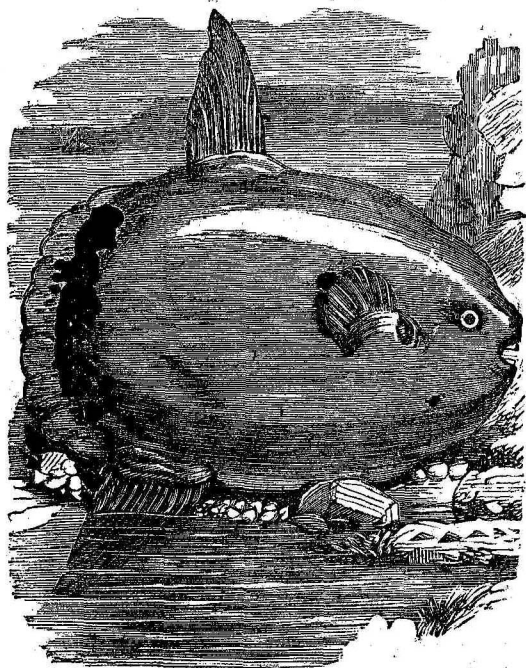
Ἐπειδὴ πολλάκις με ἠρωτῆσατε ἐὰν τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἡ Ἐφημερίς τῶν Παιδῶν θὰ ἐκδίδεται ἅπας ἡ δις τοῦ μηνὸς, δράττομαι εὐχαρίστως τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἵνα σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι ἀπεφασίσθη πλέον νὰ ἐκδίδεται, Θεοῦ θέλοντος, ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου 1874 ἅπας μὲν τοῦ μηνὸς, ἀλλ' ἔχουσα διπλοῦν μέγεθος, ἕνεκα δὲ τούτου καὶ ἡ συνδρομὴ τῆς θὰ διπλασιασθῇ. Ταῦτα ὅμως θὰ δημοσιευθῶσι λεπτομερέστερα εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

Ἐχω προσέτι νὰ σᾶς γνωστοποιήσω καὶ ἄλλας χαροποιὰς εἰδήσεις. Ὁ συνάδελφός μου, ὁ καὶ ὁμέτερος φίλος καὶ συντάκτης τῆς Ἐφημ. τῶν Παιδῶν κ. Καλοποθάκης ἐπιστρέφει πλέον περὶ τὰ τέλη τοῦ παρόντος μηνὸς ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἔχει μεθ' αὐτοῦ πολλὰ καὶ ὠραῖα πράγματα πρὸς καλλωπισμὸν καὶ καθωράισιν τῆς Ἐφημερίδος ἡμῶν. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ φυλάττῃ αὐτὸν ἀπὸ παντὸς κινδύνου καὶ νὰ φέρῃ αὐτὸν ὁσὸν καὶ ὅγῃ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ἐγράψα εἰς ὑμᾶς τὰ χαροποιὰ ταῦτα νῆα πρῶτον μὲν διὰ νὰ χαρῆτε, δευτέρου δὲ, διὰ νὰ προσπαθήσητε καὶ σεῖς μικροὶ μού ἀναγνώσται καὶ ἀναγνώστριαι ὅσον δύνασθε ὑπὲρ τῆς μεγαλειτέρας διαδόσεως τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, συστήνοντες αὐτὴν καὶ εἰς ἄλλα παιδιά. Τοῦτο εἶναι ἔργον τὸ ὁποῖον εὐκόλως δύνασθε νὰ κάμνητε. Προσέτι δὲ εἶναι καὶ ἔργον λίαν ὠφέλιμον καὶ θεαρεστόν, διότι καθὼς καλῶς γνωρίζετε ὁ σκοπὸς τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν εἶναι ἡ διανοητικὴ, ἡ ἠθικὴ καὶ πρὸ πάντων ἡ χριστιανικὴ ἀνατροφὴ καὶ ἀνάπτυξις τῶν παιδῶν. Ἐπειδὴ αὕτη εἶναι ἡ μόνη βᾶσις τῆς ἀληθοῦς παιδείας, ἥτις ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν εὐθεϊαν ὁδὸν, καὶ ἀποκαθιστᾷ αὐτὸν τῷ ὄντι λογικόν, καὶ πρὸς τούτοις κάμνει αὐτὸν, διὰ τῆς θείας βοήθειας, μακάριον καὶ εὐ-

δαίμονα καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν.

Ὁ ὁμέτερος φίλος
Ι. Σ. Δουδάρ.

ΟΡΘΑΓΟΡΙΣΚΟΣ.

ὦ! κύττατε, τί ἔβαλαν εἰς τὴν ἐφημερίδα ἡμῶν! τὴν κεφαλὴν ἐνὸς μεγάλου ὀψαρίου.» Βεβαίως αὕτη θὰ ᾔναι ἡ πρώτη παρατήρησις ὅλων τῶν μικρῶν ἡμῶν συνδρομητῶν, ἀμα ἴδωσι τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν. Δὲν εἶναι ὅμως καθὼς νομίζετε, παιδιά μου, ἡ κεφαλὴ μόνον μεγάλου τινὸς ὀψαρίου· ἀλλ' εἶναι ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ σῶμα καὶ ἡ οὐρά, ἐν ἐνὶ λόγῳ, εἶναι ὁλόκληρον τὸ ὀψάριον.

Λέγεται ὅτι τὸ κρέας τοῦ ὀφάριου τούτου εἶναι λίαν λευκὸν καὶ νοστιμώτατον, καὶ πολυζήτητον ὑπὸ τῶν ναυτῶν, μάλιστα ἀφ' οὗ φάγουν δι' ἀρκετὸν καιρὸν κρέας παστὸν καὶ ὀψάρια, ὡς συνήθως ἀναγκάζονται εἰς τὰ μακρυνὰ ταξείδια αὐτῶν. Τὸ δὲ ὕψος αὐτοῦ εἶναι μέγα καὶ παράγει ἀρκετὴν ποσότητα ἐλαίου, τὸ ὁποῖον οἱ ναῦται πολὺ τὸ ὑπολήπτονται ὡς πολύτιμον καὶ βέλαιον ἱατρικόν. Ὡς λέγουν ἡ γυνὴ δὲ μας εἶναι παιδί μου ἄφταστο ἱατρικό!

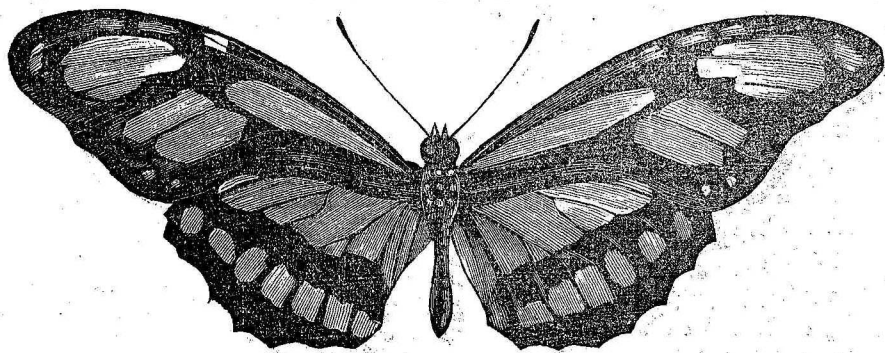
Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες (οἱ Λάκωνες) ὠνόμαζον Ὀρθαγορίσκον τὸ χοιρίδιον (γερβανάκι). Καὶ ἐπειδὴ τὸ πρόσωπον τοῦ ὀφάριου τούτου ἔχει ὁμοιότητά τινα μετὰ τὸ χοιρίδιον, διὰ τοῦτο οἱ ἐπιστήμονες ἔδωκαν τὸ ἴδιον ὄνομα εἰς τοῦτο τὸ ὀψάριον.

ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΚΟΡΑΣΙΟΝ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΑΥΤΟΥ.

Μικρὸν τι κοράσιον, μαθήτρια Κυριακοῦ τινος σχολείου, εἶχε μέθυσον πατέρα, ἔνεκα δὲ τούτου, ἐννοεῖται, ὑπῆρχε μεγάλη δυστυχία ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ. Ἐσπέραν τινα τὸ παιδίον, χωρὶς νὰ τὸ διατάξῃ τις, ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ ἐγονάτισεν ὡς μέλλον νὰ προσευχηθῇ. Ἡ δὲ

μήτηρ παρατηρήσασα αὐτὸ εἶπεν, «Ἐκαμὲς ἤδη τὴν προσευχὴν σου τέκνον μου; «Ναί, μήτηρ, ἀπεκρίθη τὸ μικρὸν κοράσιον, ἀλλὰ τώρα προσεύχομαι εἰς τὸν Θεὸν διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ πλέον τοὺς ἀνθρώπους νὰ πωλοῦν μεθυστικά ποτὰ εἰς τὸν πατέρα μου.» Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἔμαθεν ὁ πατήρ του τὸ ὥραϊον καὶ συγκινητικὸν τοῦτο περιστάτικόν, καὶ λέγεται ὅτι ἡ προσευχὴ αὕτη τοῦ τέκνου αὐτοῦ τοσούτην ἐντόπωσιν ἔκαμεν εἰς τὴν καρδίαν του, ὥστε ἀμέσως ἤρχισε νὰ διορθώσῃ τὴν διαγωγὴν του. Παρήτησε τὰ ποτὰ, ἐπεσκέπτετο τακτικῶς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπὶ τέλους διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἔγεινεν νέον κτίσμα, δηλαδὴ εὐλαβικὴ καὶ ἀληθινὴς χριστιανός.

Βλ. ἐπετε λοιπὸν μικροί μου ἀναγνώσται καὶ ἀναγνώστρια πῶς ὁ εὐπλάγχθος καὶ πανάγαθος Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν οὐράνιος εἰσακούει τὰς δεήσεις καὶ τὰς προσευχὰς καὶ τῶν μικρῶν παιδίων; Ὅστις λέγει ὅτι ὁ Θεὸς δὲν δίδει προσοχὴν εἰς τὰς προσευχὰς τῶν μικρῶν παιδίων δὲν εἶναι καλὸς ἄνθρωπος, δὲν εἶναι Χριστιανός, ἀλλ' εἶναι ἄνθρωπος ἀσεδής· διότι ἡ Ἁγία Γραφή λέγει· «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων ἡτοίμασας αἰνεσις» κτλ.

ΧΡΥΣΑΛΙΣ

(πεταλούδα) τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

Ἡ ὥραία αὕτη πεταλούδα εὐρίσκεται εἰς τὴν Βραζιλίαν καὶ Γουϊάναν. Εἰς τὰ μέρη ἐκαῖνα τὸ ἔντομον τοῦτο εἶναι κοινώτατον. Τὸ χρῶμα, τοῦ μὲν ἔξωθεν μέρους τῶν πτερύγων, εἶναι μαυροῦδερόν πεποικιλμένον μετὰ πολλὰς ζωηρὰς πρασίνας γραμμὰς καὶ ποικιλμάτα· τοῦ δὲ ἔσωθεν μέρους τῶν πτερύγων τὸ χρῶμα εἶναι καὶ αὐτὸ μαυροῦδερόν, ἀλλ' ἀνοικτότερον, καὶ αἱ πράσιναι γραμμὰ καὶ τὰ ποικιλμάτα, ἔχουσι μὲν τὸ αὐτὸ μέγεθος, εἶναι ὅμως ὡχρότεραι ἀπὸ τὰς εὐρισκομένας εἰς τὸ ἔξωθεν μέρος τῶν πτερύγων.

ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ.

Γέρων τις εἰσελθὼν εἰς ἀμαζάν τινα τοῦ σιδηροδρό-

μου, ἐπειδὴ ἀρκετοὶ ἄνθρωποι ἦσαν ἐν αὐτῇ, παρήται περὶ αὐτὸν διὰ κάθισμα· ἰδὼν ὅμως αὐτὸν ὡδεκαετὲς μικρὸν παιδίον, εὐθὺς ἐσηκώθη καὶ εἶπε·

—Λάθετε, Κύριε, τὴν θέσιν μου.

Ὁ ἀδύνατος γέρων ἐδέχθη τὴν προσφορὰν.

Ἀφ' οὗ δὲ ἐκάθησεν, τὸ γέρων, ἠρώτησε τὸ παιδίον μετὰ γλοκῆτος, Διατί μοι ἔδωκας τὴν θέσιν σου;

«Διότι, κύριε, σεῖς μὲν εἶσθε γέρων, ἐγὼ ἐγώ εἰμι παιδίον.»

Πρὸ πενήντην ἔτων λέγεται ὅτι δὲν ἦτο διόλου ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν παράδειγμα τοιοῦτον ὡς ἀξιοπαρατήρητον· μάλιστα διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας. Διότι ἅπαντες ἐτίμων καὶ ἐσέβοντο τοὺς γέροντας. Δυστυχῶς ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν τὸ αὐτὸ καὶ σήμερον. Ἡ ἑλλειψὶς τοῦ πρὸς τοὺς γέροντας σε-